

KÚRIA

Bfv.II.1442/2012/7.szám

A Kúria Budapesten, a 2013. május hó 2. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A halálos közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által védője útján benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Dabasi Városi Bíróság 1.B.177/2011/12. számú ítéletét, illetőleg a Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Bf.25/2012/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Dabasi Városi Bíróság a 2011. október hó 19. napján kihirdetett 1.B.177/2011/12. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki halálos közúti baleset gondatlan okozásának vétségében [Btk. 187.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pontja].

Ezért őt 1 év fogházbüntetésre, és 2 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette.

Rendelkezett a büntetőeljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetéséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész súlyosítás, a terhelt és védője felmentés végett jelentett be fellebbezést. A Pest Megyei Főügyészség a Bf.6833/2008. számú átiratában az ügyészi fellebbezést visszavonta.

A másodfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék a 2012. június hó

18. napján tartott fellebbezési tárgyaláson meghozott 2.Bf.2/2012/12. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a büntetést kiszabó részében megváltoztatta: a szabadságvesztés-büntetés felfüggesztésének tartamát 2 évre, a közúti járművezetéstől eltiltás hatókörét "B" kategóriára, tartamát 1 évre enyhítette.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Felhívta az elsőfokú bíróságot, hogy a közúti járművezetéstől eltiltás tartamába beszámítható idő vonatkozásában különleges eljárás keretében rendelkezzen.

A jogerős ítéletben megállapított történeti tényállás szerint a terhelt 2008. május 23. napján 18.25 óra körüli időpontban Ó. lakott területén kívül az általa vezetett Nissan X-Trail 2,2 TD típusú személygépkocsival a 9 m széles 4603-as számú úton Ó. felől Ü. irányába közlekedett nappali látási viszonyok között, derült időben, száraz aszfaltburkolatú úttesten. Az adott útszakaszon a megengedett legnagyobb sebesség 90 km/h volt. A baleset idején érvényes sebességhatár megnehezítette a terhelti gépkocsi haladási irányából érkezők számára a motorkerékpáros haladási irányából érkező járművek biztonságos észlelését, ezért az adott útszakaszon a balesetet követően 60 km/h-s sebességkorlátozás került bevezetésre.

A terhelt haladása során a 4603-as számú út 20+300 méterszelvénye előtti útszakaszán az M5-ös autópályára felhajtó hídon balra szándékozott kanyarodni az M5-ös autópálya irányába. Gépjárművén a tompított világítás égett, a terhelt a biztonsági övet használta. Az úttest balra kanyarodó sávjában az irányjelzőt használva besorolt, de nem haladt el a kanyarodás megkezdését jelölő útburkolati jelig, hanem attól előrébb, a kanyar ívét jelentősen levágva, a forgalom elől elzárt területen áthajtva, az adott körülmények között megfelelő körütekintést elmulasztva, 16-19 km/h közötti sebességgel kezdte meg a balra kanyarodást.

A kanyarodási manőver megkezdése előtt így nem látta, az egyébként objektíve látható helyzetben, az ütközés helyétől 93-112 m távolságra a 4603-as úton a felüljáróról szemből 100-104 km/h közötti sebességgel, elsőbbségi helyzetben érkező, F. O. által vezetett Ducati 749-es típusú motorkerékpárt, amelyen a tompított világítás üzemelt, és amelyen utasként L. V. D. bukósisakot viselt. Ha a terhelt a balra kanyarodás tényleges megkezdésekor meggyőződött volna arról, hogy szemből elsőbbségi helyzetben nem közlekedik-e másik jármű, akkor látnia kellett volna az ekkor az ütközés helyétől 81,4-84,7 méterre érkező motorkerékpárost és kanyarodási szándékának átmeneti elhalasztásával, gépjárműve fékezésével és visszakormányozással a balesetet elkerülhette volna. F. O. sértett az M5-ös autópálya feletti felüljáróról lehaladva észlelte a vele szemben közlekedő és balra kanyarodni szándékozó

terhelti gépkocsit és az ütközés helyétől mintegy 55-57 méternyi távolságra járva az első fék használatával, még nyomot nem hagyó intenzitású fékezéssel fékezett, de az eléje bekanyarodó terhelti gépjármű nyomvonalra előtt motorkerékpárját megállítani nem tudta, így annak elülső részével a Nissan gépkocsi jobb oldali lámpája környékén, mintegy 45-50 fokos szögben 83-86 km/h közötti sebességgel a 20-23 km/h közötti sebességre gyorsuló terhelti gépjárműnek ütközött. Az ütközés az M5-ös autópálya fel és lehajtó sávját elválasztó, F. O. haladási irányát tekintve az útpályától jobb oldalon található forgalom elől elzárt terület útburkolati jelzéssel felfestett területen következett be.

A baleset következtében a motorkerékpár felborult, F. O. és L. V. D. a földre zuhant. A baleset következtében a személygépkocsi teljes eleje, jobb fényszórója, ködlámpája, hűtője, első szélvédője, teteje, motorházteteje rongálódott, míg a motorkerékpár teljes eleje, első kereke, első villája, kormányja, lámpatestje, műszerfala, tankja, idomzata és blokkja sérült.

F. O. a balesetet akkor kerülhette volna el, ha az észlelés helyén intenzív fékezést határoz el és nem közlekedett volna 69-73 km/h-nál nagyobb sebességgel, illetve ha nem közlekedik 54-58 km/h-nál nagyobb sebességgel, akkor lassító fékezés alkalmazásával is elkerülhette volna a terhelti gépkocsinak ütközést.

A baleset következtében, azzal okozati összefüggésben F. O. sértett agyrázkódással, a medence többszörös, darabos törésével, a bal oldali combcsont törésével, kétoldali alkartöréssel, valamint a jobb térd és a bal bokatáj roncsolt sebzésével járó nyolc napon túl gyógyuló sérüléseket szenvedett. A bal alsó végtag sérülései eredetű megrövidülése maradandó fogyatékoság, amely mintegy 45 %-os munkaképesség csökkenést eredményez. A sokszoros csonttöréssel társuló vérvesztéses shockos állapot közvetlenül életveszélyes volt, a korszerű és szakszerű orvosi ellátás nélkül halála bekövetkezhett volna.

A baleset következtében, azzal okozati összefüggésben a F. O. sértett által vezetett motorkerékpár utasa, L. V. D. jobb oldali ablakos sorozat bordatörésben, következményes kétoldali lég és vérmellben, a főverőér kettős szakadásában és a máj jobb lebenyének roncsolódásában megnyilvánuló súlyos sérüléseket szenvedett, amely súlyos sérülések folytán kialakult vérvesztéses shock miatt a helyszínen életét veszítette.

Az elsőfokú bíróság a történeti tényállás alapján megállapította, hogy a terhelt azzal, hogy ráhajtott a járműforgalom elől elzárt terület útburkolati jellel ellátott úttestre, megszegte a KRESZ 18.§ (1) bekezdésének k) pontjában írt közlekedési szabályt, hogy a kanyar ívét levágva, a kanyarodást nem az útburkolati jeltől

(elsőbbségadás kötelező vonal) hajtotta végre, megszegte a KRESZ 31.§ (3) bekezdésében írt közúti közlekedési szabályt, míg azzal a magatartásával, hogy nem biztosított elhaladási elsőbbséget a szemből elsőbbségi helyzetben közlekedő motoros részére, megszegte a KRESZ 31.§ (5) bekezdésének c) pontjában írt közlekedési szabályt.

F. O. sértett közlekedése során az útvonalra megengedett legnagyobb sebességet túllépve 100-104 km/h közötti sebességgel haladt, ezzel megszegte a KRESZ 26.§ (1) bekezdésének ac.) pontjában írt közúti közlekedési szabályt.

*

Az ügyben meghozott első-, és másodfokú ítélet ellen a terhelt meghatalmazott védője útján nyújtott be felülvizsgálati indítványt anyagi jogszabálysértésre és indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozással (Be. 416.§ (1) bekezdés a) és c) pontjára alapított okokból.

Az indokolási kötelezettség elmulasztásaként sérelmezte egyrészt azt, hogy a másodfokú ítélet rendelkező része és indokolása a bűnügyi költségviselés tárgyában egymással "kibékíthetetlen" ellentétben áll.

Ugyancsak az indokolási kötelezettség elmulasztásaként sérelmezte azt, hogy a másodfokú bíróság milyen mulasztást rótt a terhelt terhére. Az elsőfokú bíróság ugyanis tényállásában még azt rótt a terhére, hogy a balra kanyarodása megkezdése előtt az egyébként objektíve látható helyzetben lévő motorkerékpárost nem látta. A másodfokú bíróság ugyanerre a körülményre bizonyítást vett fel, az így beszerzett dr. M. G. szakértő által adott szóbeli vélemény azt tartalmazta, hogy " ... nem zárható ki egy olyan baleseti mechanizmus, amely szerint a terhelt a kanyarodás pillanatában még objektíve nem láthatja a sértettet." A védő utalt arra, hogy ez a szakértői nyilatkozat utólag - védői indítványra - került a tárgyalási jegyzőkönyvbe. Az indítvány szerint a másodfokú bíróság azonban a szakértő által tett nyilatkozathoz semmilyen indokolást nem fűzött, márpedig ha ezt tényállás részévé tette volna, abból az következik - szemben az elsőbírói megállapítással, amely a kanyarodás megkezdése előtti jobbra tekintés elmaradását illetőleg figyelmetlenséget rótt a terhelt terhére - , hogy a kanyarodás megkezdésének pillanatában a terhelt még objektíve nem is láthatta sértettet, így nem lehet a terhelt terhére értékelni a meggyőződési kötelezettség elmulasztását.

Az indítvány azt is sérelmezte, hogy a meghozott ítéletekben elmaradt annak tényyszerű és megnyugtató indokolása, hogy az adott út és látási viszonyok között a baleset időpontjában lévő

sebességkorlátozás egyáltalán lehetővé tette-e az adott sebességhatár felső, vagy azt meghaladó sebességgel érkező jármű észlelését a terhelt szempontjából, azaz vagy a közútkezelő vagy a műszaki szakértők foglaltak el téves álláspontot, miután a kettő kizárja egymást.

Kifogásolta továbbá azt, hogy az eljáró bíróságok nem vizsgálták a terhelt tekintetében a fentiekre visszavezethető alapos okból való tévedésének lehetőségét.

A védő a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében közölte, hogy miután a jegyzőkönyv kijavítása - amely dr. M. G. iü. szakértő tárgyaláson tett nyilatkozatának jegyzőkönyvbe vételére irányuló védői indítvány alapján - megtörtént, de az ítélet meghozatala utáni időpontban, ennél fogva nyilvánvaló ténynek kell állítani az általa alaki, és érdemi okból felhívott törvénysértést.

Erre figyelemmel elsődlegesen a megtámadott határozatok megváltoztatását és az ellene emelt vád alól bűncselekmény hiányában való felmentését, másodlagosan a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése mellett új eljárásra utasítását indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség a BF.2887/2012. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

A bűnügyi költségről való ellentmondásos rendelkezés sérelmét törvényben kizártnak tartotta, miután ez a kérdés különleges eljárásban orvosolható.

A további sérelmeket tekintve azokat alaptalannak tartotta. E körben kifejtette, hogy az ügydöntő határozat indokolásából egyértelműen megállapítható, hogy a baleset bekövetkezésének kizárólagos oka, hogy a terhelt nem a kanyarodási sáv végén, hanem korábban kezdte meg a balra kanyarodást. Ezért nem látta, de ekkor nem is láthatta a szemből érkező motorkerékpárost. Abban az esetben, ha a kanyarodó sáv végén, a balra nagy ívben történő kanyarodást a terhelt úgy hajtja végre, hogy mindvégig a menetirány szerinti jobb oldali sávban halad, akkor észlelhette volna a szemből érkező motorkerékpárost. Ennek a feltételei fennállottak még akkor is, ha a motorkerékpáros a megengedett sebességet túllépte. Abban az esetben, ha a terhelt a reá vonatkozó szabályok szerint hajtja végre a kanyarodást, akkor egyrészt ennek a sebesség túllépésnek oksági szerepe nincs, másrészt a megengedett sebességgel érkező motoros még vészfékezéssel sem tudta volna a balesetet elkerülni.

Az átirat kitért arra is, hogy a másodfokú eljárásban meghallgatott három szakértő közül dr. M. G. szakértő által adott véleményt nem lehetett akként értelmezni, hogy ha a kanyarodás megkezdésekor

objektíve nem volt lehetőség a szemből érkező motorkerékpár észlelésére, akkor a kanyarodásra vonatkozó szabályok megsértése sem róható a terhelt terhére.

Erre figyelemmel az első- és másodfokú ítéletek hatályában való fenntartását indítványozta.

*

A Kúria a Be. 420.§-ának (1) bekezdése és a Be. 424.§-ának (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tartott, amelyen a védő a felülvizsgálati indítványban és az azt kiegészítő beadványban foglaltakat fenntartotta. Kihangsúlyozta, hogy azt meg kellett volna állapítania az eljáró bíróságoknak, hogy nem zárható ki a terhelti védekezés, miszerint a kanyarodás megkezdése időpontjában objektíve nem volt látható a motoros. A KRESZ ugyanis a kanyarodás megkezdése előtti meggyőződési kötelezettségről beszél, kanyarodás közben már ilyen kötelezettsége a vezetőnek nincs. Ezért nem róható ennek a KRESZ szabálynak a megszegése a terhelt terhére.

A Legfőbb Ügyészség képviselője az írásbeli nyilatkozatával egyezően szólalt fel. Az ítélet meghozatalát követő jegyzőkönyv kijavítással kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy a kijavítási kérelemmel érintett szakértői nyilatkozatról a másodfokú bíróság nem akkor szerzett tudomást, tehát a szakértői vallomás ismert volt a bíróság előtt az ítélet meghozatalakor.

A nyilvános ülésen megjelent sértetti képviselő az ügyészi állásponthoz csatlakozott.

A terhelt nyilatkozata szerint a baleset során a tőle elvárható gondossággal járt el.

*

A Kúria a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot az abban rögzített tényállás alapul vétele mellett egyrészt a felülvizsgálati indítványban megjelölt - a Be. 416.§-a (1) bekezdésének a) és c) pontjában meghatározott - okokból, másrészt - a Be. 416.§-a (1) bekezdésének c) pontjában írt egyéb eljárásjogi felülvizsgálati okok tekintetében - hivatalból [Be. 423.§ (4)-(5) bekezdések] bírálta felül.

Ennek során a felülvizsgálati indítványt alaptalannak, a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatát alaposnak találta.

A Kúria abból indult ki, hogy a felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amelyre csak a törvényben pontosan meghatározott feltételek esetén van lehetőség. Az 1998. évi XIX. törvény (Be.) 416.§ (1) bekezdés a) és b) pontja alapján felülvizsgálatnak büntető anyagi jogi szabálysértés, valamint a c) pontja alapján ún.

abszolút eljárási szabálysértések esetén van helye.

Az eljárási törvény szerint a tényállás helyessége a felülvizsgálat tárgya nem lehet. A felülvizsgálati eljárásban a Be. 423.§ (1) bekezdésének törvényi előírása szerint a tényálláshoz kötöttség érvényesül. A jogerős határozatban megállapított tényállás nem támadható.

A felülvizsgálati indítványt előterjesztő védő a felülvizsgálati indítvány okaként a Be. 416.§ (1) bekezdésének c) pontját is megjelölte. A Kúria először e kérdésben foglalt állást.

A felülvizsgálati indítvány eljárási szabálysértésként egyrészt kifogásolta, hogy a másodfokú határozat rendelkező része és indokolása a büntügyi költségviselés tárgyában ellentétes. A rendelkező rész szerint a fellebbviteli eljárásban felmerült - meghatározott összegű - büntügyi költséget az állam viseli, ezzel szemben az ítélet indokolásának utolsó bekezdésében az olvasható, hogy ezt a költséget a terhelt viseli.

A Kúria megállapítja, hogy ebben a kérdésben felülvizsgálati eljárásnak nincs helye, miután a Be. 578.§-a szerinti különleges eljárásban a büntügyi költségre vonatkozó utólagos rendelkezés meghozatalának van helye.

A felülvizsgálati indítvány további eljárási szabálysértésként sérelmezte a másodfokú bíróság részéről az indokolási kötelezettség elmulasztását az utólagos jegyzőkönyv kijavító végzésben foglaltakra figyelemmel, miután védői álláspont szerint nyilvánvalóan objektíve kizárt egy olyan tárgyalási nyilatkozat ítéleti tényállássá tétele és megindokolása akkor, amikor a nyilatkozat jegyzőkönyvezése az ítélet meghozatala és annak kihirdetése utáni időpontra esik.

A Be. 416.§-a (1) bekezdésének c) pontja alapján felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen akkor van helye, ha a bíróság határozatának meghozatalára a 373.§ (1) bekezdésének I. b) vagy c) pontjában, illetve II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor.

A védői indítvány ilyen, az érdemi felülvizsgálatot megalapozó, fentiekben kifejtett megalapozatlanságot eredményező indokolási kötelezettség elmulasztására hivatkozott.

A Be. 373.§-a (1) bekezdésének III./a) pontja szerint a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha az indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan.

A törvény kizárólag a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a cselekmény jogi minősítése, vagy a

büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása tekintetében teszi vizsgálandóvá az indokolási kötelezettség teljesítését.

A rendkívüli jogorvoslatként szabályozott felülvizsgálat lényege akként foglalható össze, hogy abban kizárólag jogkérdések vizsgálhatóak, a tényállás revíziójára ebben az eljárásban általában nincs lehetőség.

A Be. egyes rendelkezéseinek az értelmezéséről kiadott 1/2007. BKv. számú véleményében a Kúria (Legfelsőbb Bíróság) a Be. 373.§-a (1) bekezdésének III./a) pontjában foglalt rendelkezés értelmezése kapcsán azt rögzítette, hogy a ténykérdésekkel kapcsolatos indokolási kötelezettség megsértésétől a megalapozatlanság törvényi eseteit el kell határolni. A választóvonalat a felülbíráló bíróságnak a megtámadott határozat kiegészítésére, illetve megváltoztatására biztosított törvényi lehetőségei képezik. Először tehát abban kell állást foglalni, hogy a megtámadott határozat megalapozatlansága kiküszöbölhető-e, a törvényi keretek között megalapozottá tehető-e.

Amint az már rögzítésre került, a felülvizsgálati eljárásban a tényálláshoz kötöttség érvényesül. A tényállás helyessége, az ítélet megalapozottsága, a bizonyítékok értékelése – így a szakértői bizonyítás eredménye – nem vizsgálható és nem bírálható felül. Ennek megfelelően a Be. 373.§-a (1) bekezdésének III./a) pontjában foglalt rendelkezés megszegésének a megállapítására a bíróságok tényállás-megállapítási és tényállás-indokolási tevékenysége körében általában nem kerülhet sor, s az indokolási kötelezettség megsértése rendszerint "csupán" a bűnösség, a minősítés és a büntetés meghatározása körében releváns.

Amint azt gyakorlatában a Kúria korábban már kimunkálta, a tényállás fogyatékosága kivételesen mégis megalapozhatja a jogerős ítélet érdemi felülvizsgálatát. A felülvizsgálati eljárásban ugyanis a határozat hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés lehet, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás olyan ellentmondásokat tartalmaz, amelyek miatt a büntetőjogi felelősségre vonás szempontjából jelentős kérdésekben nem állapítható meg, hogy a bíróság milyen tényállásra alapította a felmentő rendelkezését (BH 2010/117., BH 2010/241/II.).

A terhelt bűnügyében az első- és a másodfokú bíróság is részletesen megindokolta, hogy milyen bizonyítékok, milyen indokok alapján állapította meg azt a tényállást, amelyre a bűnösség kimondását alapította. Mind az elsőfokú bíróság ítélete (2. oldal 2. bekezdésében, 8. oldal 3. bekezdésében), mind a másodfokú bíróság ítélete (3. oldal 5. bekezdésében) tényként azt rögzítette, hogy a terhelt azzal, hogy a kanyar ívét jelentősen levágva, a kanyarodást nem az útburkolati jeltől hajtotta végre, saját magát hozta abba a

helyzetbe, hogy nem észlelte az objektíve észlehető motorkerékpárost. Ezért egyetértett a Kúria az ügyészi átiratban foglaltakkal abban, hogy a támadott határozatok indokolása egyértelműen tartalmazza, miszerint a baleset kizárólagos oka, hogy a terhelt nem a kanyarodási sáv végén, hanem korábban kezdte meg a balra kanyarodást, ezért nem észlelte az egyébként objektíve látható helyzetben lévő motorost.

Ekként a tényállás nem áll ellentétben az ítélet rendelkező részében a bűnösség kimondásával sem.

A Kúria megállapítja azt is, hogy a védő által támadott másodfokú bíróság határozatának indokolásában részletesen beszámolt az általa felvett szakértői bizonyításról, a meghallgatott két igazságügyi műszaki szakértő nyilatkozatának értékeléséről (másodfokú ítélet 2. oldal 6. bekezdésétől 3. oldal 2. bekezdéséig). Ebből megállapítható, hogy az eljárás bíróság mire alapozta a döntését, ezért az indokolási kötelezettség megsértése nem valósult meg.

E körben a Kúria a felülvizsgálati indítványt benyújtó védő beadványának tartalma okán ismét rámutat arra, hogy a tényálláshoz kötöttség okán a bizonyítékok mikénti értékelése kizárt, ezért nem képezheti felülvizsgálat tárgyát jelen esetben az sem, hogy az eljárás bíróság indokolását a védelem hiányosnak tartja.

A Kúria megállapította egyúttal, hogy az ítélet rendelkező része és indokolása összhangban áll. Az indokolás nem hagy kétséget abban a kérdésben, hogy a bíróságok a cselekményt miként minősítették.

A Kúria mindezek alapján a terhelt védőjének az indokolási kötelezettség megsértésére alapozott felülvizsgálati indítványát nem találta alaposnak.

A felülvizsgálati indítvány anyagi jogi jogsértésre történt hivatkozása sem alapos.

A Kúria osztotta az alapügyben eljárás bíróságok álláspontját abban, hogy a halálos eredménnyel járó közlekedési balesethez vezető okfolyamat elindítója és az eredményhez vezető KRESZ szabályszegése a terhelt szabálytalanul végrehajtott balra kanyarodása, illetve elsőbbségi szabályt megszegő magatartása volt [KRESZ 31.§ (3) bekezdése, KRESZ 31.§ (5) bekezdés c) pont].

Az elsőbbségi szabályok megsértésével okozati összefüggésben bekövetkezett súlyos eredménnyel járó baleseteknél elsődlegesen az elsőbbségadásra kötelezett jármű vezetőjének felelősségét kell vizsgálni (BH1997.516.).

Az irányadó tényállás szerint a terheltet a KRESZ rendelkezése

alapján elsőbbségadási kötelezettség terhelte.

A 6/1998. Büntető jogegységi határozat nyomán követett és kifejezetten az elsőbbségi jog meg nem adásából származó balesetek elbírálása körében következetes bírói gyakorlat szerint az elsőbbségadásra kötelezett akkor is felelősséggel tartozik az elsőbbségadási szabályok megszegéséért, ha az elsőbbségre jogosult a megengedett sebességet túllépte. Kivételként kizárhatja a felelősségét, ha az elsőbbségadási kötelezettség szempontjából jelentős körülményeket az elsőbbségre jogosult szabályszegése következtében nem észlelhette, vagy e körülményre nézve az elsőbbségre jogosult megtévesztette.

Jelen ügyben a motorkerékpárt vezető sértett az útvonalra megengedett legnagyobb sebességet túllépve 100-104 km/h közötti sebességgel haladt. A sértett sebességtúllépésének azonban azért nincs jelentősége, mert a terhelt az irányadó tényállás szerint az objektíve észlelhető helyzetben közlekedő motorkerékpárost nem vette észre. Az észlelés hiánya nem a sértett megtévesztő sebességének tudható be, hanem annak, hogy a terhelt a kanyarodásra vonatkozó szabályokat megszegte.

Ebből következően az ügyben eljáró elsőfokú bíróság a bűnösségi körülmények körében helyesen utalt rá (elsőfokú ítélet 9. oldal 2. bekezdés), hogy a sértett sebességtúllépése (legfeljebb) enyhítő körülmény.

A Kúria nem osztotta a védelemnek azt az álláspontját, hogy a KRESZ rendelkezéseiből levezethetően a járművezetőt nem köti az ún. kanyarodás megkezdése utáni meggyőződési kötelezettség, hanem csak a kanyarodás megkezdése előtti meggyőződési kötelezettség. A kanyarodás ugyanis egy veszélyes közlekedési manőver, ezért ennek során a kanyarodó jármű vezetőjének folyamatában kell néznie a közlekedési helyzetet. A balra nagy ívben kanyarodó jármű vezetőjének a figyelmét az ilyen közlekedési helyzet során többfelé kell megosztania. A járművezetőnek nem csak a vele szemben közlekedő és egyenesen továbbhaladó járművekre, hanem annak az útnak a forgalmára is figyelnie kell, amibe bekanyarodik.

Mindezekre figyelemmel a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítására, a cselekmény minősítésére a büntető anyagi jog szabályainak sérelme nélkül került sor.

Ezért a Kúria - s miután nem észlelt olyan egyéb eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423.§-ának (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, s a megtámadott határozatokat a Be. 426.§-a alapján hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3.§-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatát pedig a Be. 416.§ (4) bekezdésének b)

*pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos
figyelmeztetés a Be. 418.§-ának (3) bekezdésén alapul.*

Budapest, 2013. május hó 2.

*Dr. Katona Sándor a tanács elnöke, Dr. Krecsik Eldoróda s.k. előadó
bíró, Lászlóné Dr. Verebélyi Edina s.k. bíró*

A kiadmány hiteléül:

*tisztviselő
Bné*